

dem, for saa vidt det, som bemærket, kan forsvares i Betragtning af de Interesser, det gjælder.

3. Henhold til, hvad jeg saaledes har udvirket, skal jeg tillade mig at foreslaa ikke at fremme Forhandlingen af det foreliggende Forslag videre, men derimod slutte Forhandlingen med følgende motiverede Dagsorden:

„Da det foreliggende Lovforslag er uantageligt, endog som Grundlag for Forhandling om en Toldreform, og da Landstinget derhos anser det for ikke blot unødvendigt, men endog uforsvarligt at knytte Beslutningen om den spanske Handelstraktat til Spørgsmaalet om en Toldreform, gaar Thinget, idet det erklærer sig rede til for sit Bedkommende at samtykke i de af Traktaten følgende Tarifförändringar — om ønskes i Lovsform — over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Den fungerende Formand (Krieger):

Det er altsaa den saaledes foreslaaede Dagsorden, som nu er Gjenstand for Forhandling. Hvis det ønskes, skal jeg oplæse Forslaget til Dagsordenen igjen. Det lyder saaledes:

(Formanden oplæste paany det ovenfor fremsatte Forslag til en Dagsorden.)

Jeg tør vente, at ærede Medlemmer vilde hjælpe til, at der i Diskussionen ikke uden tvungende Nødvendighed tages Hensyn til Yttringer, brugte af enkelte Medlemmer i det andet Thing under tidligere Toldforhandlinger.

Madfen: Det er ikke nogen meget heldig Stilling, jeg og mine Meningsfæller har overfor disse motiverede Dagsordener, som det lader til, at dette høie Thing i den senere Tid er kommen ind paa; thi denne Stilling fører jo med sig, at En af Flertallet som Ordfører gennemgaar det fra Folkethinget oversendte Lovforslag og slutter saa med at foreslaa en Dagsorden, og naar man saa ved Forhandlingen skal holde sig til denne, affjæres man fra i det Væsentlige at imødegaa, hvad der er sagt angaaende selve Lovforslaget. Naar nu jeg har begjæret Ordet, er det selvfølgelig for at holde mig til Spørgsmaalet om Dagsordenens Fremme eller Ikkefremme, og jeg skal ikke i mindste Maade indlade mig paa at komme ind paa at tale om selve Lovforslaget, men ligesom

den ærede sidste Taler talte om Stillingen i Almindelighed for at begrunde sin Mening om Dagsordenens Fremme, saaledes haaber jeg, at det maa være mig tilladt at give de Grunde, jeg har for at stemme imod Dagsordenen, Grunde, som jeg henter ud af en Dmtale af Sagen i al sin Almindelighed. Jeg har tidligere haft Leilighed i dette Thing til at tale om, at Toldbestatning efter min Mening var den uretfærdigste af alle Bestatningsmaader (Ufbyrdelse), det er nu min Formening, og jeg tror at have Lov til at udtale denne min Formening. Vi maa jo nemlig gaa ud fra, at Maalet for al Bestatning maa være ene og alene dette, naar der skal være Retfærdighed tilstede, at Skatten maa staa i et virkeligt Forhold til Statteevnen, men det gjør Toldbestatning mindst af Alt; den staar, som jeg har paa- vist tidligere, meget ofte i omvendt Forhold til Statteevnen. Det har jeg som sagt tidligere omtalt her i Thinget, og jeg skal ikke denne Gang komme ind derpaa, men jeg vil nævne, at dette at faae Redjættelse eller Förändring i Toldbestatning, saaledes at man mere og mere navnlig kommer bort fra Bestatning af almindelige Forbrugsgjenstande, som Alle og Enhver bruge, enten de ere Fat- tige eller Rige, er et Ideal for mig. Og jeg tror, at der er en stor Trang hos Flertallet i Folket til at komme mere og mere bort fra dette; denne Trang har givet sig tilkjende i en Række af Aar i det andet Thing, idet der som anført af den ærede Taler i en Række af 13 Aar — jeg vil nok antage, at Tallet er rigtigt — er fremkommet Krav og Fördringer om Redjættelser. Disse Krav paa Redjættelser have tidligere været høiere, end de ere i den senere Tid. For en Del Aar tilbage blev der gjort Fördring paa en ukompenseret Nedgang paa 4—5 Millioner Kr., endda Statskassens Status var langt ringere end nu, og Beløbet af hele Toldbestatningen langt ringere end nu. En Nedgang paa 4—5 Millioner Kr. den Gang vilde svare til en Nedgang af 6—7 Millioner Kr. nu. Trods dette er Folkethinget gaaet nedad i sine Fördringer; det har i de senere Aar ikke forlangt større virkelig Redjættelse, end Krigs- stattsens Beløb omtrentlig andrager, uden Kompensation. De Forsøg, der hidtil ere gjorte ovre fra det andet Things Side, ere, synes det mig at være klart, strandede paa den afgjorte Modstand, som er viist overfor Folkethingets Tanke fra den ærede Regerings Side, navnlig fra den høitærede Finanz- ministers Kompensationspolitik, som gaar ud paa: Ingen væsentlig Nedgang uden tilsvarende Förhjælpelse. Medens det nu synes mig at være klart, at Folkethinget fra sit Stand-